

GAZETA TRANSILVANIEI.

Gazet'a ese de 2 ori: Mercuria si Duminec'a, Fól'a, candu concedu ajútoriale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe $\frac{1}{4}$ 3 fl. v. a. Tieri esterne 12 fl. v. a. pe unu anu séu $2\frac{1}{3}$ galbini mon. sunatória.

Anulu XXXV.

Se prenumera la postele c. si r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6' cr. Tace'a timbrala a 30 cr. de fiacare publicare.

Nr. 101.

Brasiovu 11 Ianuariu 30 Decembre

18723.

MONARHI'A AUSTRO-UNGARICA.

Transilvani'a.

Brasiovu 29 Dec. v. 1872.

Din timpurile antice, decandu ne a mai ramasu o memoria in paginile istoriei nóstre patriotice, pana astadi pucine dile de bucuria nationala amu avutu. Pasu de pasu amu fostu subjugati si despóiatu de drepturile si libertatile nóstre, pasu de pasu amu fostu urmariti, maltratati si batujocuriti in patri'a nóstra.

Multe si varie suntu cauzele suferintieloru nóstre secularie; pe multe le cunóscemu, dér' mai multe inca suntu ascunse privirii nóstre. Cu fatal'a pace dela Esculeu, se incepe epoc'a aceea fatale in vieati'a poporului transilvanu. Atunci, in acelu evu desastroosu, scrie istoriculu, vedindu stramosii nostri, ca conducatoriulu si bravulu loru principe Gelou cade in lupta, multu s'au intristatu si au datu man'a inamicului pentru pace! Din momentulu acel'a pace si multumire mai multu in tíera nu amu avutu, ca-ce tempulu, care se parea a fi pacinicu, fù numai unu tempu de armistitiu.

Dér reulu reului, caus'a causelor nenorocirii poporului romanu nu a diacutu atatu in reutatea inamicilor sei, catu in insasi slabitiune — a s'a propria. — De candu eroiculu Gelou a caditu sub lovitur'a sagetii inveninate si altulu nu s'a mai aflatu, care se'lu inlocuiesca, transilvanii una óste si unu conducatoriu pentru durata nu au mai avutu. Osteniti de luptele grele si continue, mai multu séu mai pucinu demoralisati in urm'a unei vieti urmarite, exploatate, fara somnu si odihna, si din caus'a acésta desbinati intre sene, strabunii nostri transilvani dupa pacea dela Esculeu nu s'au mai pututu reculege. De aci in colo ei formau mai multe osti cu mai multi capitani, ér' poporulu nostru ajunse la culmea nefericirii sale atunci, candu cei mai buni si intiepti din midiuloculu lui, orbiti fiindu de patima, neoprinduse de pe calea prepastiósá, pre care apucaserá, incepura a lu parasi cu totulu si trecura in castrele straine.

Óstea remase fara capitani, nu mai era cine se-o conduca, nici in parte, nici in intregu. Funest'a acésta impregiurare rapi poporului romanu cea din urma sperantia in reabilitarea sa politica nationala, elu se vediu constrinsu, avisatu la puterea resistintiei sale naturale. Tóte incercarile sale desperate de a se liberá de sub jugulu, care i lu aruncaserá dupa gutu, atatu inainte catu si dupa uniunea faimósá a celoru trei natiuni, pana la anulu 1848, remasera fara succesu, numai din cauza, ca li a lipsitu conducerea intensiva, disciplinata si solidaria. —

Dupa uniunea celoru trei natiuni desorganizarea corpului nationalu deveni totala. Pana pre la inceputulu seculului alu XVI-lea pucina cunoscintia avemu despre neajunsele poporului nostru. Fontanele istorice cari neau remasu pana adi nu suntu pucine, dér' suntu bucatatite; scrutarea istoriciloru nostri are inca unu vastu terenu si o problema mare de deslegatu, cu acésta nu ne putemu ocupá aici. Atatá inse scimu cu securitate, cá cu secululu alu XVII-lea se incepe si desteptarea nóstra nationala, cu deosebire in Transilvania.

Mare si de admiratu a fostu curagiulu si energi'a aceloru pucini barbati ai natiunei romane, cari

intr'unu tempu, in care poporulu gema si se garbovea sub biciulu dulailoru domnesci, au pasitu inaintea orduriloru tieri si au pretinsu nu mai pucinu, decatu restabilirea romaniloru in tóte drepturile politico-natiunale, cari li se cuviniu in patri'loru, in marele principatu alu Transilvaniei. Inse acesti barbati cu anima, aceste spirite nobile de fericita aducere aminte, cu tóta intieptiunea si bunavointi'a loru nu putura aduce nimicu la capetu, fiinduca erau singuri, poporulu érá inca pré pucinu desteptatu, nu érá cine se dè respectu si efectulu viiu petitiunei pentru restitutiunea in integrum a drepturiloru natiunei romane transilvane. Cá buni parinti sufletesci, cá si nesce adeverati si binesimitori tutori ai poporului, acei barbati s'au intrepusu cu persónele loru pentru natiunea impubera si au cerutu dela ordurile tieri redarea libertatiloru sale rapite pe nedreptu si cu forti'a.

Timpulu, in care singuratiei barbati insufletiti de ideea civilizarei si fericirii poporului nostru prin eluptarea drepturiloru sale avitice se intrepuneau cu cuventulu si cu pén'a pentru a o preface in corpu, fora a se puté bucurá de concursulu directu alu poporului intregu, 'si a luatú finitulu cu anulu 1848.

In vér'a anului acestui'a au accursu reprezentanti'a completa a poporului romanu transilvanu spre a deliberá liberu asupr'a sórtei si viitoriului seu. „Senatulu si poporulu romanu“, cum ei placea a dice fericitulu Barnutiú, a tienutu impreuna consiliu si si-a datu lege.

Adunarea nationala dela 1848 a fostu semnalulu puternicu alu reintrarei natiunei romane in viéti'a constitutionala a Transilvaniei. Sanctiunea articulului primu de lege din 1863 de catra Monarchu si marele principe a fostu numai o consecintia neesorabila a redesteptarei poporului romanu spre o viéti'a matura si de sine statatória, si a inaugurarei epocii constitutionale in imperiu.

Antaia data dupa secolu intregi au dusu romanii transilvani dela adunarea de pre campulu libertatii convingerea cu sene a casa, ca eluptarea drepturiloru politico-nationale in Transilvani'a cu puteri concentrate si reunite nu numai este posibila, ci chiaru segura si neimpedecabila. Ide'a armoniei tuturoru puteriloru in conlucrarea comuna spre unulu si acelasu scopu a cuprinsu tóte animele romane simtitóre si intielegatóre si si a primitu botezulu de focu in luptele eroice de atunci.

Er'a absolutistica a sugrumatu sperantiele deabea nascute. Adeveratu ca ea efeptuise stergerea iobagiei, dreptu ca ne aduse si multe folóse administrative, déra cu devis'a „imparechiaza, cá se poti domni“ absolutismulu austriacu produse si multu reu, lasá o rea neghina in tíera dupa sene, turburá si seduse multe anime din cele deabea inflamate si incaldite pentru ide'a conlucrarei comune nationale.

In starea acésti'a nepregatita ne aflá er'a luptelor constitutionale. Sementi'a certei — semenate de catra absolutismu, si intrigantii maghiarismului de o parte, ér' de alta parte nutrita chiaru si de catra unii ambitiosi si ómeni invidiosi din sinulu poporului romanu, incepú a -si dá germenele afara. Anulu 1860 nu gasí ceea ce trebui se gasésca: un'a partita nationala romana, fia catu de mica, dér' bine organizata, disciplinata si parata a da peptu cu evenemintele. Acésti'a partita a tre-

buitu se se nasca cu proclamarea concluseroru adunarei din 1848. Ca nu s'a desvoltatu si nu s'a prezentatu la loculu si la timpulu recerutu, nu este póte atat'a vin'a romaniloru, catu a greleloru impregiurari; cumca inse existenti'a unei asemenea partite a fostu absolutu necessaria, trebuie se constatamu.

Sperantiele reinviate la 1860 produsera si la romanii transilvani unu feliu de parocsismu natiunалу, dér' sperantiele aceste nu érá regulate de catra puterea principiului vietiei natiunale, ca-ce regulatorulu, partit'a natiunala solidaria lipsiea, ci sperantiele nascute erau simplu numai sperantie ale singuraticiloru barbati romani, fara o directiune generala, fara compasu. Se intielege de sine, ca sub asemeni impregiurari, sub presiunea guberniului si a autoritatiloru besericesci, neavendu o partita natiunala cá regulatoru, romanii transilvani au trebuitu se fia mai multu séu mai pucinu paralisati in tóte actiunile loru natiunali dela 1860 încóce.

Ceea ce inse nu se facú dela 1848 pana la 1860 potea sa se intemple dela 1860 pana la 1865, adeca formarea, organizarea, disciplinarea partitei natiunale romane. Cu durere trebuie se marturisimu, ca nici pana la 1865 nu se implini intr'unu modu indestulitoriu cerinti'a aceea imperativa, conditiunea de viéti'a a romaniloru transilvani.

Candu se apropiá furtun'a si se aratá pre orizontele Transilvaniei, candu in momentulu acestu decisivu trebuia se se probeze puterea natiunala a romaniloru transilvani, partit'a natiunala romana, unde o cautai nu érá; conducerea partiala, incatu mai esisté, incepú se se clatine si caditú cu catastrof'a intrarei in diet'a feudala. Indesiertu scriea si admoniá pres'a, indesiertu doriea si pretindea poporulu! Nu trebuie se ne aducemu aminte aci fara voie de cuvintele istoricului: Si ei vedindu, ca nu mai au conducere, tare se mahnira si dederá man'a pentru pace? —

Nu trece o di, nu o óra, in eare se nu simtimu amaru lips'a mai totala a disciplinei de partita intre noi, lips'a unei conduceri generale energice, neobosite, intiepte si bune. Tota neintielegerea, tóta cért'a stérpa dintre noi in anulu decursu, provine mai cu séma din acésta impregiurare trista. Nu vomu nicidecum se aruncamu prin acésta vreo umbra asupr'a conducatoriloru nostri, nu voimu se le detragemu nimicu din meritele, cari in adeveru si leau castigatu, si pentru cari trebuiescu stimati si onorati, dér' momentulu este atatu de seriosu, incatu nu ne este cu putintia a mai retacé aceea, ce acuma scie tóta lumea.

In anulu acesta inca lea succesu romaniloru transilvani cu multu vai si amaru a 'si sustiené pusetiunea de dreptu in marele principatu alu Transilvaniei. Nu le este dér' inca luata basea, pre care se se póta desvoltá si consolidá in laintrulu seu.

Pana candu inse totu numai cu asteptari góle si cu sperantie vane, pana candu totu numai cu mesuri diumetatite, provisorice, de adi pana mane? Totudéuna se fimu suprinsi de tóte eventualitatile posibile, totudéun'a cei trasi si impinsi?!

O convingere a patrinsu astadi pre toti romanii intielegatóri din tóta tíer'a Ardealului, ca asia nu mai merge, ca trebuie se ne reorganizamu si disciplinamu corpulu partitei natiunale. Acésta se fia singur'a si principala grigia si nisuintia si a nós-

tra in anulu venitoriu si intr'acestu semnu dorimu romaniloru transilvani si intregii romanime sorore unu anu nou fericitu. Responsabilitatea atatu a singuraticiloru, catu si mai cu séma a preseii o simtindu si o apretiamu pré multu, dér' tocmai acésta ne impune si noue si tuturoru datorii'a de a pasi facia cu poporulu transilvanu si ai dice: Organizazate, disciplinézate!

Consiliulu de instructiune publica alu Ungariei, cá primu factoru maghiarisatoriu, s'a intrecutu pe sine insusi acum la finea anului, intocma cum se intrecuse celu din Vien'a Thunbachianu, candu decise, cá limb'a germana se fia in tôte clasele superioere vehiculu séu limba de invetiamentu; dér' ore se nu o patiésca si consiliulu din Buda-Pest'a, cum o pati celu Thunbachianu, candu i se stanjinira cu energia in contra tôte nationalitatile cu sufletu in óse? Michael Horvath, presiedintele acestui consiliu de instructiune maghiaru, a enuncliatu cu tóta resolutiunea decisiunea consiliului, cá pe viitoriu in tôte scólele medie, civile, normale, comerciali, reali, gimnasiali se se intr'oduca in clasele superiori eschisivu limb'a maghiara cá limba de invetiamentu — cu eschiderea altoru limbe! Si auditi rationamentu dela Horvath despre valórea legii de nationalitati! Cu adunarea consiliului, candu creadia unu nou proiectu de lege, e obligata a modifica defectele legii, dér' Dr. Lutter adause, ca legea de nationalitati se se mai sufere pucinu, dér' si pe aceea suntemu obligati a o modifica, se'ntielege, ca impunendu limb'a exchisivu maghiara nunumai in administratiune si justitia, ci si in tôte scólele abcdiste, ma si in beserica, cum dicea Eötvös: 5 ani se o ducemu numai, atunci potemu dicta si altariatoru limb'a ddiéului maghiaru; acum inse „svaviter in modo, fortiter in re“, ad. se ametimu lumea cu feliu de feliu de promissiuni, dér' neexorabilu se maghialisamu si petrele. Cine are urechi de auditu se audia. Sasii, serbii, si slavacii scuipa focu de indignati pentru atata nedumerire. —

— Archiereii romani si turmele loro sufletesci. In Rom'a intre 6 episcopi preconisati in consistoriulu tienutu in 23 Decemb. 1872, s'a preconisatu si nou denumitulu episcopu romanescu alu diecesei armenopolitane Michaile Pavelu, cu unu arch. mai multu. —

Multu s'a latitu prepunerea, cá cum archiereii romanesci ar' fi engageati interesselor maghiare unionistico-limbistice, in contra caroru tendentie s'au luptatu se lupta si se voru lupta tôte turmele loro. Acésta prepunere va disparé numai in momentulu, candu faptele santioloru sale cá capi ai besericelor si ai turmeloru pure nationali, voru dovedi contrariulu; voru dovedi, ca in adeveru -si punu sufletulu pentru interesele nationali besericesci si scoiarie ale turmeloru sale, déca se va cere, cu crucea in frunte; voru dovedi, ca spre scopulu eluptarii dreptului national politicu, prin puterea morale ce o au, lucra in contielegere intre sene cu totii, cá romanii — departe de a se imparechia in soldulu strainiloru — se fia cu micu cu mare toti intr'unu cugetu unu corpu, o anima la lupt'a: pentru autonomi'a Transilvaniei si dreptulu national politicu perfectu egale in ea. Cu disparerea anulu vechiu se piéra déra órce prepunere, rusinata de faptele archiereiloru, cari numai pe terenulu acesta de dreptu potu documenta turmeloru sale sufletesci, ca n'au apostatatu dela caus'a loro, n'au parasitu terenuloru celu sanctionatu de dreptatea divina, divisandui in soldulu fortieloru unilaterali ale unoru sclintiti. —

Anulu 1873 se ne fia anulu perfectei solidaritati pe acestu principiu, anulu incredierii si alu iubirei fratiesci si in semnulu acestei solidaritati anulu reinviarii dreptului nostru politicu national, si de limba perfectu egalu, fora de care cá sclavi politici nu vomu a vegeta spre rusinea numelui celu portamu. — Patriotismulu in anima, dreptulu in fruntea vietii in drépta spre a ne sperá dreptulu si patri'a! —

Reporturi despre luptele si gravaminele romaniloru.

Sub acésta rubrica vomu publica repórtete, ce ne voru sosi dela romanii de prin municipia, cá o dare de séma despre starea passuriloru, si a tractarii nóstre din partea administratiunei de adi, cá materialu la constatarea gravaminiloru ce ne apasa. Facemu deci inceputulu, cu reportulu din comitatu Clusului, unde barbati nostri se interessasa de caus'a nationale si in prim'a linia de respectarea limbei romane:

„Stimate Domnule Redactore! Dupa ce ocupatiunile nu mi concedu a Ve enara pre largu lucrarile pertractate in comitetele nóstre comitatense, cá on. publicu cetitoriu romanu totusiu se vedea baremu ce s'a facutu in acele in decursulu anului deja espiratu din punctu de vedere romanu, cugetu a fi cu scopu a Ve incunoscentiá despre urmatoriále:

a) In adunarea comitetului comit, tienuta asta primavera, dupa ce in comitatu nostru limb'a protocolare e si cea romana, D. secret. minist. Ladis. Vaida a facutu propunerea, cá ace'a cá limba protocolare e si cea romana, se se faca cunoscutu la tôte municipale, unde locuescu si romani, cá apoi in sensulu legiloru se se póta scrie la noi si romanesce. Acést'a propunere s'a primitu (s'a facutu? R.)

Totu cu ocasiunea acestei adunari membrii romani ali comitetului comitatense prin una suplica subscrisa de tôte au esoperatu se se faca dispusetiuni, cá limb'a romana se se aplice in totu loculu, unde dupa legea de nationalitati e de a se aplicá. Tristu lucru candu debue rogare organele regimului prin suplice se tiena legea sanctionata de regimu. Dér' ce se faci, candu chiaru nece parlamentulu, care aduce legile, nu le tiene. Esemplu e deciderea limbei oficióse pentru Bud'a Pest'a, unde locuitorii ar' fi debuitu se -si aléga limb'a oficiósa, nu parlamentulu se li o impuna.

b) In adunarea tienuta in Iuliu susu amentitulu secret. minister. a propusu, cá literele convocatórie la adunari comitatensi pentru membrii romani se se faca romanesce, cea ce inca s'a primitu si efectulu e, ca acumu membrii romani se convóca in limb'a romana la adunari.

c) E curiosu ce'a ce s'a intemplatu in adunarea tienuta in Sept. Locuitorii din M. Valkó au facutu una scóla comunale, si au cerutu dela comitatu, se fia scutiti dela facerea drumureloru din caus'a ace'a. E de insemnatu, ca mai inainte s'a fostu decisu intru una adunare, cá comunele sub pretestu, ca radica scóle, ori beserice se nu se scutésca dela drumure. Acést'a decisiune au adusu-o pentru romani, ca mare parte pana atunci totu romani se cereau se fia scutiti pentru radicare scóleloru, séu a besericelor dela facerea drumureloru. Acumu fiindu ca s'a cerutu una comuna maghiara se fia scutita, ce se vedi? Protop. Gavr. Popu a propusu, cá, de órace s'a adusu mai inainte decisiune, se nu se scutésca nemene dela drumure, nece Valcauanii se nu se scutésca. Inse maghiarii afora de Dezsi au partinitu cererea in contra decisiunei loro de mai inainte, si candu li s'a reflectatu, ca asia dér' si alte comune voru cere se fia dispensate, strigau; elutasitjuk. **Vai de constitutionalismulu nostru!** in care **ce e favoritoriu pentru natlunea dela potere se accepta in contra decisiuniloru statorite, si ce e favoritoriu pentru alte nationalitati din ura catra ele se relépta, si se indrumeze la decisiunile de mai inainte.**

d) In adunarea din Decem. protop. Rosiescu a facutu motiunea, cá repartitiunea facerei drumuriloru se nu se faca dupa fumuri, si dupa vite, ci dupa contributiune, ér' facerea drumuriloru se se estradé prin licitatiune minuenda. Dér' pentru ca e in favórea romaniloru au reieptatu-o. Cu acest'a ocasiune secr. minist. Lad. Vaida a datu una mo-

tiune pentru stergerea virilismului, inse si acést'a a avutu aceea-si sórte, care o au propunerile favoritorie romaniloru, deci sub pretestu, ca a datu-o tardiu, au reieptatu-o. Susu numitulu secret. vedendu acést'a a datu motiunea in man'a comitetului supr., rogandu-lu se o dé spre pertractare in siedinti'a prosima.

Protop. Gavr. Popu a propusu, cá obiectele in literele convocatórie se se specificie mai detaliatu de catu cumu s'a intemplatu pana acumu, ce s'a primitu.

Dupa siedinti'a comitetului comit. s'a tienutu adunare de senatu scol. comit., in care romanii inca luara parte la desbateri. Protopop. Gavr. Popu a propusu, cá romanii se se convóce si aici la adunari romanesce, si cá salariulu docentiloru se se scóta cu contributiunea comunale. Cea de antianu s'a primitu, a dóu'a nu, ci intru atat'a numai; se se scrie la of. comit., cá judiloru procesuali se se impuna, se sté intru ajutoriu docentiloru intru scóterea salariiloru. Totu numitulu protop. a propusu cá prunciloru miseri se li se midiolocésca cumpararea cartiloru din cass'a comunale. Acést'a propunere s'a primitu numai cu unele modificari.

Protopopulu Rosiescu a staruitu, cá preparandii se fia scosi dela militia, si cá se se impuna comunelor conducerea in comunu a pastoritului mnieliloru, si alu viteloru primavér'a, cá pruncii se nu fia luati dela scóla. Cea de antianu nu s'a acceptatu, ci numai a dóu'a, in catu mi aducu a mente.

Pana ce ve voliu mai inscientiá si despre alte lucrari de interesu nationale depre la noi, primiti, si celelalte.

Clusiu in 31 Decembre 1872.

X.

Fagarasiu in 30 Dec. 1872. Fragmentu.

In corespondenti'a d. capetanu c. r. in pensiune Basiliu Stanciu de Carj'a mi se imputa, ca asi fi staruitu pentru candidarea d. colonelu br. Ursu.

Nu e adeveru, pentruca inainte de alegeri cu o septemana, pretutindeni se vorbiea despre candidarea dlui Ursu, popularisandu acésta idea din tôte poterile chiaru dlu Stanciu si soci; din ce motivu? bene voiésca a ne spune celu ce scia pentru ca totu dlui preparase terenulu inca de asta véra pentru c. Teleki.

In presér'a dilei de alegere ajungundu comisiunea electorale in Vistea inf. mai multi intielegenti locali venira la pretorele, unde eramu incuarterati, si ne spusera, ca densii voiescu se candideza pre br. Ursu si ca suntu securi de reesire déca, capitanelu Stanciu se va intéresa si va conlcra in acestu intielesu, si déca asemenea pretorele Gridanu va pasi dela candidatura; amu mersu la d. capit. Stanciu si resultatulu convorbirei a fostu, cá br. Ursu se nu se candideza, ci se se dé protestelu ce erau deja dlui capitanu Stanciu tramise dela Fagarasiu.

Inainte de deschiderea Urnei se ivi intre alegatori nepotulu d. Stanciu Alesandrescu (care ne spusese mai nainte, ca d. Stanciu se afla in carcim'a ce érá deschisa pentru corruptii cont. Teleki, unde si petrecú dilele de alegere) si rostindu alegatoriloru o cuventare insufietitória, trecura mai toti alegatorii din partid'a telekiana sub standardulu scólei strigundu; se traiesca br. Ursu.

Dupa deschiderea Urnei fruntasii partidei br. Ursu pretinsera desemnarea candidaturi lui, comisiunea, se intielege, ca trebui se se tiena de instructiune si se privésca atatu pre Teleki, care-lu propusesera cei remasi credintiosi lui — catu si pre br. Ursu de candidati si asia ambe partile 'si alesera barbati de incedere purcedienduse apoi la votisare.

Reasumandu aceste rezultate; ca candidarea d. Ursu se facú la iniciativ'a dirigitelului scólei grani-tiarsci din Vistea inf. Alesandru Popu Siandru alias Alesandrescu, érá nu din partea mea séu a presidentelului comisiunei Ilariu Duvlea. Acumu dupa ce expusera candidatur'a vener. br. Ursu, de sene urmá, ca fui moralicesce obligatu a starui si a conjura pre alegatorii, cá se voteze numai si numai pentru d. br. Ursu; si asia trebuiea se lucre si dlu Stanciu — inse durere, ca dlui nu se mai aratá de locu.

In fine observu, ca dupa ce vedui pre veteranii dlui Stanciu votandu pre intrecute pentru Teleki, asia interpelaiu pre Alesandrescu, ca ce a facutu? 'Mi respunse: „capitanulu Stanciu a luat 200 fl. v. a. dela Teleki si acum me lasa in pechiu“. Asemenandu cortesirile dlui Stanciu de asta vera cu tinent'a din urma, lesne póte judeca on. publicu adeverulu. — etc.

Ioane Florea
assessore.

Teaca in 10 Dec. 1872.

(Urmare.)

recunosc si afirmu, ca, acesti doi contra aliati nu preste multa vreme ér' au complotisatu si m'au incusatu la gubernatorulu militariu Creneville in Clusiu, mergundu ambii in persóna cu incusa, pe care au asternut'o in contra mea, — si pe care Creneville numai decatu a esmisu pre Il-lustritutea sa dlu jude supremu de atunci alu comitatului Clusiu Nagy Imreh, luandu langa sine pe dlu Andreiu Trutia adjunctu judelui processuale, apoi pe ambii contra aliatii dnii prota Gabriele Chetianu si Theodoru Popu socrulu meu, — care comissiune mi au visitatu tóte ratiunile, scriptele si documentele, — pe care aflandule in cea mai mare ordine m'au absolvatu, — si din partea comissiunei mi s'au datu unu laudatorium officiosu! —

Me rogu negati, déca poteti, acestu adeveru! —

Recunosc actele, si protocólele afirme, ca adunările comitetului, — adunările generale, — comissiunea esmissa dela Blasiu, — si comissiunea esmissa din partea gubernatorului Creneville revidendu socotelele totu deaun'a leau afiatu in cea mai mare exactitate, — m'au absolvatu, si laudatu, — prin urmare cinstite socrule! ce mai voiesci alte socoteli? —

recunosc si afirmu, ca dupa asta contra aliatii mei, de nou a u recursu la Blasiu, — de unde s'a esmisu de nou unu comisariu in persóna dlui Ioane Moldovanu protopopu in Cățina, — care adunandu totu tractulu in comun'a Logigu, — dupa deschiderea siedintiei, amu cerutu cuventu, care prin tramisulu Blasiului mi s'a datu, — candu apoi amu disu: Dvóstra voiti socoteli, — écca aci publice voiescu a vi le ceti, — si scurtu unu conceptu de 16 cóle, — pe care voindu alu ceti, — adunarea firesce ambii domni contra aliati au strigatu se nu me lasé ami ceti reportulu, — la cari pretensiune comisariulu de Blasiu a avutu debilitatea ami lua cuventulu, — candu apoi, si unde nefiindu ascultatn, amu debuitu se me departedi.

Dupa departarea mea sau luat eu pe sama, ca fora de mine nu potu face nemica, — astufeliu au tramisu dupa mine, — inse eu nu m'amu dusu mai multu in apoi. — Si apoi astufeliu per consequentiam adunarea re infecta s'a imprestiatu, — ér' commissariulu cu vre-o cativa sau dusu la Pinctu, unde! —

recunosc si afirmu, ca ambii contra aliatii mei dupa atatea necadiuri siau mai capetatu unu alu treilea aliatiu in persóna dnului protopopu Michaelé Crisianu din Reginu, si cumetru de casa alu socrului meu, — cu care adunanduse in Faragau la socrulu meu impreuna cu alti —, imprudenti si nesocotiti, au subscrisu una plenipotencia dlui Georgiu Filipu fostu advocatu in Regenu, — care via civili mi au abdisu plenipotenti'a mea, — si care apoi unu depositu de vreo 40 fl. v. a., ce era pentru convictulu tractului Faragau prin influinti'a mea depusu la c. r. perceptoria de dare in Teaca l' au scosu, — sum'a prepaditu si instrainatu, —

Eu una data amu intrebatu pe respectivulu dnu Adv. Filipu, ca ce a fostu cu acei bani, — mi a spus, ca dsa ar' fi lucratu indestulu pentru aceea suma de vre-o 40 fl. v. a. —!

recunosc si afirmu, ca ambi contra aliatii mi au causatu multu trapedu si spese, precumu si pagube cassei convictului, — din care cauza:

debe se recunosc si afirmu, ca acésta giurstate amu referatu-o in siedintia 'adunarei generale din 18 Augustu 1867, candu luanduse la consideratiune si disputa **unanimi voto** s'a decisu, si luat la protocolu, ca adunarea generale respinge, si eschide pe dlu Theodoru Popu preotu in Faragau din acésta societate pentru edificandulu convictu alu tractului Faragau, — érasum'a de 105 fl. v. a. contribuita prin d-sa compete pentru acoperirea speselor cauzate in desiertu prin d-sa! —

Acestu conclusu de eschidere s'a luat la protocolu si publicatu in Federatiune. — prin urmare dln Theodoru Popu e eschisu din acésta societate, — éra dlu protopopu Gabriele Chetianu, cá unulu care nice unu cruceriu nu au contribuitu, nu se considera de membru; si per consequentiam nu are nici una afacere séu votu in acésta societate pentru edificandulu convictu! —

recunosc si afirmu, ca ambii contra aliatii in mai multe ronduri m'au suspicionatu, ca eu asi fi capetatu in folosulu convictului enorme contribui din Romani'a, — din care cauza eu pentru delaturarea acestei suspitiuni amu publicatu in Concordia numele contribuentilor, — provocandu, ca in casu déca óre-cineva afora de acestea mi aru fi mai tramisu datu, séu inmanuatu, se reclamiedie ca eu intru adeveru dela nimenea altulu nu amu primitu vre unu cruceriu; — si in specie din Romani'a nu amu primitu nici unu cruceriu! — ce si prin acésta si anume afirmu. —

Cu tóte estea dlu Theodoru Popu nu se genadie in alu 6-lea pasagiu alu corespondintiei sale adica „póte se fia incursu si mai multu, ca-ci din Romani'a nu ne au aretatu se fia primitu ceva — ce e cu greu de crediutu“. — Totu atunci si cu aceea ocaziune mi amu publicatu n-rulu casei mele invitandu pre intrea Romanime trecatória prin Teaca, — cari se interesadia de acésta cauza, si déca voesce si doresce amu revedé socotelile, se bine voliéscá a me cerceta, ca i stau spre dispusetiune. —

(Va urma in anulu viitoriu.)

Respunsi la articulu „afacéri scolastice“.

(Capetu.)

Dice Papiu mai incolo, ca „nunciulu“ adeca testimoniulu de incredere, ce amu fostu fericitu a obtiené dela dnulu br. Ursu, m'ar' fi „inganfatu“ preste mesura, si ca in unu toastu asi fi disu: „Te asecuramu dle baronu, ca cumu alergara nemtii la Pestalozzi, asia voru alergá la noi, se invetie metodu“. Recunosc, ca voiú fi pururea mandru, potendu-me bucura de increderea unui barbatu, cá Ursu, si-mi voiú tiené de datorintia a justificá acésta incredere in totu modulu. Incatu pentru toastulu cu Pestalozzi, Papiu face si aici dupa datin'a sa o mintiuna epurésca, de orace io n'am disu ca „voru veni“ etc. ci am uratu se infloresca scólele granitariésce, **ca** se aiba cauza a veni etc.

Cu acésta cadu si cuvintele sale despre „autoritatea,“ carea asi fi vrutu se o constatezu. Papiu vede in mine cu tóta ocaziunea si la totu pasagiu „autoritate pedagogica“. N'am cei face. Io inse nu me tienu de „autoritate pedagogica“, care se fi nascocitu sisteme si principia noua, si acést'a am marturisitu-o nu o data, ci la tóta ocaziunea, am marturisitu-o dlui Papiu, am marturisitu-o nu de multu clarisimului dnu Dr. Silasi, am marturisitu-o in prefacia la Scriptolegi'a mea, dicundu, ca déca am ver unu meritu cu publicarea acestoru scrieri, am numai meritu albinei, carea aduna din gat'a, ér' déca am publicatu cele adunate prin studiu si esperintia indelungata, am facutu-o numai, pentruca am vedintu lips'a cea mare, ce o ducu invetiatorii nostri de atari scrieri, si amu vrutu se le facu unu micu servitiu la implenirea grelei loru misiuni. Intru catu mi-am ajunsu scopulu, voru judecá insisi invetiatorii.

Dér' se punu ce nu concedu, ca adeca fiendu si io omu cá toti ómenii, m'asi mandri intr'adeveru cu pucinele mele cunoscentie pedagogice; credu, ca in totu casulu asi avé mai multu dreptu a face acést'a, de catu dlu Papiu, carele in tóta viéti'a sa n'a facutu alt'a, de catu a stricatu o scóla buna,

tramitiendu-i „reputatiunea preste Carpati“, pre candu eu am publicatu incai 3 carticele pedagogice: „Abcdariulu“, „Instructiunea“ si „Scriptolegi'a“, dintre cari inse Papiu nu cunósce de catu „Instructiunea“, si acést'a inca numai, pentru ca a primitu-o gratis. — Multa suparare mai face dlui Papiu bieta mea „instructiune“! Si cumu nu, candu senguru ea ar' ajunge spre a resturná totu sistemulu neadeverurilor cuprinse in articulu „afacéri scolastice“. Dice, ca „instructiunea merita tóta critic'a“, la ce elu inse „nu se adopereza“, ca-ci „nu e competente“. Audi consecintia! Mai susu vorbiá de „insistare pre langa principiale pedagogice-didactice“, si acum dintr'o data nu se semte competentu — a critisá o instructiune rea! — Dér' cum se va superá Papiu, candu i voiú spune, ceea ce se vede, ca elu — directoriulu si invetiatoriulu primariu nu scie, ca adeca instructiunea a avutu deja onóra a fi criticata in „Albin'a“, in „Sionulu romanescu“, in „Transilvani'a“, etc., si inca in cele de antaiu dóue foi in modu catu se póte de magulitoriu pentru mene, ér' in ast'a din urma, carea i sum inca datoriu cu respunsulu, inca nu s'a disu, ca „instructiunea merita tóta critic'a“, ci din contra s'a afirmatu, ca „Petri e bunu pedagogu“. — Si cu cata bucuria crescínésca se arunca dlu Papiu asupra paginei 107 a „instructiunei“, unde sub rubric'a „**A dásu**“ am reprodu su dupa Kellner „Tipulu unei scóle bune“, si striga: „Asia e, ca acést'a a-i tradusu-o din cuventu in cuventu din Kellner?“ Da, asia e dle Papiu, am tradusu-o din Kellner, desi nu tocma din cuventu in cuventu. Atata numai, ca acestu pecatu l'am comisú inainte de acést'a cu siese ani, — vedi primulu articlu din prim'a fascióra din „Magazinulu pedagogicu“ pro 1867, de care dta cá „directoriu si invetiatoriu primariu“ sci abunaséma. Cumu de conscientia dtale teologica a avutu lipsa de siese ani de dile, cá se se póta revoltá asupra unui pecatu cá acést'a? —

Intrebi: „Ce ar' dice Kellner, déca ar' sci, ca cu mar'fa sa trafica dascalulu Petri?“ Nu sciu, ce ar' dice; intréba-lu! Adres'a e: „L. Kellner Regierungsdgs- und Schulrath zu Trier“. Cá unu cavaleru alu adeverului poti trage si aici visirulu si subserie: „Hans Ehrlich von Cibin“. Precautiunea acést'a se recomanda mai cu séma pentru casulu, candu Kellner ar' dice: „Me bucuru din anima, ca si scólele romane se oglindéza in „tipulu unei scóle bune“. Déca inse nu sciu, ce ar' dice Kellner, 'mi potu inca cugetá ce ar' fi facutu Papiu, candu ar' fi fostu in stare a afla si alte „furturi literarie“ in „instructiunea“ mea. Noroculu mieu inse, ca Papiu dupa propri'a sa marturisire e — „necompetentu“, adeca? — —

Am terminatu.

Dupa espunerea de sus, si cu privire la cresctinescile si delicatele vorbe de „nerusinare, piele grósa, impertinentia, mediocritate“ etc., cu cari ne onorésca, teologulu Papiu — stilulu e omulu —, asi avé — credu — totu dreptulu, a numi portarea lui preste totu, si in specie facia cu mene, de aceea ce este, de insolenta, malitiosa, impertinenta, infama; dér' nu o facu, ca-ci nu luptu cu atari arme.

Dascalulu Petri.

Camer'a Romaniei, sied. din 27 Nov. desbateri despre legea pentru alegerea mitropolitilor si sinodu.

(Urmare.)

As fi fost de parere, déca eram intr'ua Camera fara ua idea preconceptuata in privinta alegerilor, sa tinem adunari cu acei, cari sunt mai competinti in acésta materia, si atunci v'ati fi convins ca este gresit ceea ce voiti sa faceti. Nu trebuie sa facem cu ori-ce pret, ca puterea timpurale se predomine asupra puterii bisericesce. Ar fi mai bine, déca nu sunteti destul de luminati asupra acestui punct, déca credeti, ca canónele sunt asia cum le aréta D. Vasescu, sa amanam cestiunea pene ne vom convinge. . . (Intreruperi.)

Nu propun amanarea, déra ve rog, pene nu veti avea ua convictiunea ferma in acésta cestiune, sa nu ve pronunsiati.

Mai buculos primesce idea D-lui Ionescu, ca tot clerul, fara exceptiune, sa aléga, caci tot presinta ua garantia mai mare. Déra veti dice ca déca e vorba de eresia acesa eresia o gasiti si in proiectul guvernului, caci si acolo se amesteca un element laic de senatori si deputati in alegerile bisericesce.

Asia este; pene la óre-care grad este si aci ua eresia, déra tot presinta mai multa garantia, si

me unesc cu acest sistem, având în vedere impregiurările grave în cari ne găsim, când preoții noștri sunt aleși într-un mod iregular, când poporul nostru este lovit în sentimentele sale religioase prin alegerea prelatilor noștri de laici, când dispozițiile D-v. sunt contrare dispozițiilor primitive ale guvernului. Ce să facem? S'a găsit un sistem mixt ca să venim la ea să înțelegem, și de aceea comit și eu, sufer și eu ore-cari să atingem la principiile mele de a alege cu totul canonică, și de aceea accept acest sistem mixt care ni se propune de guvern. Cu chipul acesta ce se face? Nu este un sistem canonic, de acord, de cât ore cari garanții. Negresit când dice cine-va alege, dice ea înțelegere prealabilă, ce se se întâmplă? Vin acei membri ai clerului, pun înainte argumentele lor, fac să prevaleze raționamente cari nu sunt cunoscute lumii mirene, și cu modul acesta poate ca atunci să prevaleze opiniunea acelor oameni, cari sunt singuri competiți în asemenea materie și se vor înalțura partimele politice.

Cred dera, ca guvernul a făcut în proiectul său această concesie, la care i dau și eu adesiunea mea, ca să ajungem la ea să înțelegem între noi și la ea soluție calmă și cât s'ar putea mai aproape de a fi unanima, căci a voi că această soluție să fie cu totul canonică, este a nu voi nimic, pentru că D-văștra nu sunteți de loc dispusi a renunța la ceea ce numiți ea biserica națională și la tradițiile pe cari le-ați găsit consacrate de un us îndelungat. Prea bine, dera cel puciu, pentru că și noi ve facem concesia de a admite să participe și mireni la alegerea prelatilor, bine-voiti a face și D-văștra concesia de a nu da totul numai lumii mirene, și cu acest mod să stabilim echilibrul introducând elementul preotesc, religios, în aceeași proporție cu laicii. Atunci, domnilor, este probabil ca vom reuși să avem alegeri bune, cari să ne dea niște prelați bine aleși prelați cari să inspire încredere națiunii. Voiti D-văștra ca acestea alegeri să satisfacă opiniunea publică, opiniunea celui public care ia parte la politica militanță a dilei? Ei bine, atunci fiți siguri că luptele politice vor determina aceste alegeri și rezultatul lor va fi, ca veți avea prelați albi ori roșii, după impregiurari, și aceștia nu vor fi considerați de națiune ca niște pastori ai turmei, vor fi numai iubiți de partizanii lor și de testați de ceilalți.

Asa dera, D-lor, recunosc și eu că trebuie să dicem ultimul cuvent în această chestie, un cuvent care să nu mai necesiteze noue debateri. Sanatul s'a pronunțat în sensul sistemului preconizat de noi și prezentat de guvern. D-văștra veți vota altfel, acceptând sistemul D-lui Kogalniceanu: cu modul acesta chestia va merge din nou la Senat și Senatul va avea de făcut alte modificări; proiectul vine din nou la Camera; când? în sesiunea viitoare, peste unul sau doi ani. În timpul acela ce face lumea care voadă soluția chestiei? accepta. Apoi cum o lasați să mai accepte dupe atata timp de când se ține în suspensiune această chestie? Care dintre D-văștra n'a audiat îngrijirile lumii de a vedea rezolvită chestia aceasta?

Adoptând sistemul D-lui Kogalniceanu nu i dati nici ea soluție: i tramiteți la calendele grece; se vor pierde doi ani și vom remana tot în starea precară de astăzi.

Acăsta, D-lor, este prima considerație care m'a făcut să mă raliez la sistemul guvernului. D-văștra sciti că nu sunt de temperamentul acela cari fac concesii guvernului când ratiunea mea se refuza de a primi un sistem: dera aci am făcut concesie vedend că e practic. Cum! puterea executivă vine și dice că dorește să adauge la ea înțelegere ore-care; vine și ne spune că Senatul, batrenii de la Senat nu primesc soluția noastră, — acei batreni cari pot în materia constituțională să nu fie așa de înaintați ca noi, dera cari în chestiune de biserica și de religie în toate terele din lume sunt recunoscuți ca mai competenți de cât deputați Camerei, pentru că ei, ca mai vechi, sunt mai preocupați de asemenea chestii, și dau șema mai bine de cât tinerii deputați cari sunt terați de luptele momentului. Nu ca vechii noștri senatori în această privință au voit să comită ea eresia, nu ca nu s'i-an dat bine socotela de valoarea canoanelor, pentru că ati vedut ca acolo s'a vorbit de canoane ca și la noi. Dera ce e? Vor să adauge la ea înțelegere în idee, și a-ăsta a fost cauza acestei concesii.

Din acest punct de vedere, ve rog, D-lor, să

nu mai tergiversăm, să nu mai întârziem soluțiunea chestiunii, să o tratăm așa cum a propus guvernul. Nu mai exaltați sentimentele naționale în această privință, nu ve departați de sentimentele religioase, căci cu cât ve veți departa de ele, cu atât se va ravala nivelul morale al societății. Nu sunt partizanul jehuitismului, sunt partizanul bisericii canonică și nici ea considerație de popularitate nu me va face să mă dau în daret pentru niște false acușări ca să dori să introduc jehuitismul în țera noastră. Ei bine, D-lor, ved între D-văștra oameni cari ati apucat alte vremi; nu sunt partizan al seculului trecut, însă recunosc că sentimentele religioase în secolii trecuți erau mai dezvoltate. Dera în timpii trecuți Adunările erau convocate să trateze chestii religioase, ele le tratău cu calm și pietate, căci D-văștra sciti foarte bine că pe atunci nu erau chestii de partit, chestii ministeriale cum sunt acuma. Adunările procedău cu sinceritate în anima și cu frică lui Dumnezeu, cum se dicea pe atunci, puneau în comun ideele lor, cugetările lor, luminele lor, se înțelegeau într'un mod pacific asupra acestor alegeri și rezultatul era serios, de și poate sciau că ele nu sunt canonică, dera deveniau canonică prin rezultatul ce dedeau. Asemenea Adunări au scos pe acei metropoliti și episcopi despre cari ne-a vorbit D. Kogalniceanu cu atata elocință. Dera, când am veni acum să alegem, cu pasiunile noastre, cu ideile noastre de partit, fiți securi că nu se vor alege cei mai buni, cei mai demni prelați; se vor alege partizanii opiniunilor noastre. Vom confecționa prin aceasta arma fatală care va distruge societatea și ne va pierde cu desăvârșire.

(Va urma Jonescu în anul 1873.)

NB. Legea cu pucine modificățiuni se primi și de senatu și se și sancționă, cum? vom vedea în an. viitoriu. —

Novissimu.

Telegram. Chislehurst 9 Ian.
Imperatul Napoleon repausă ad la 12 1/2 ore. Familia va proclama pe Napoleon alu IV-le.

Varietati.

Invitamu la prenumeratiune pe „Gazeta Transilvaniei” cu condițiile din fruntariu.

Avem urgență necesitate a ne înteli tota inteligentia în acestu salon de conversare alu națiunii romane și alu sacrelor ei interese, apre a ne insira toate gravaminele facia cu corupțiunile, și neajunsele prezentului. Șorțea noastră în manile noastre. Acăsta trebuie se o dovedim în anul viitoriu, prin o intereseare exemplaria, spre a ne castiga o base, pentru că cu totii pe petițiile noastre se ne venim noi de noi și interesele prosperității națiunii noastre.

Convocare. În adunarea cercuala extraordinaria a departamentului II (districtulu Fagarasiului, scaunulu Coghalmului și scaunulu Cincului) alu Asociațiunii tranne pentru literatur'a romana și cultur'a poporului romanu — s'a fostu decisu, că proxim'a adunantia generală ordinaria se se țiene în 11 Fauru 1873 c. n. la Cinculu-mare.

Deci în țienerea acestui concludu și urmarea ș-lui 10 alu regulamentului, se invita prin acăsta membrii departamentului, a participa în diu'a amentita la ședintiele adunantiei memorate. —

Din ședinti'a comitetului cercuale alu departamentului II Fagarasiu alu Asociațiunii tranne pentru literatur'a romana și cultur'a poporului romanu, — țienuta în 4 Ianuariu 1873 c. n.

Alesandru Micu
directore.

Petru Popu
actuarius.

— Marti șér'a reuniunea de cantari romana din Brasiovu țienă una convenire în folosulu dămnicatilor prin focu din Sanpetru, avendu unu publicu în totu respectulu foarte frumosu, care și astadata au aplaudatu toate piesele executate solo și în coru, dintre cari „Balcesculu murindu” coru de dame și barbati, ne a revocatu reminiscențiele cele dororose pentru prematur'a pierdere a marului nostru istoric național. Lauda și onore bravului diletantismu!

Concursu.

Dela universitatea națiunii șasesci în Transilvani'a se exscrie pentru reocuparea postulu vacantu prin mórtea docentulu concursu la șatiunea de docente primariu la șcienciale naturale și mathematica în institutul agronomicu din Mediasiu (în Transilvani'a).

Competitori acestu postu, impreunatu cu unu salariu anualu de 1000 fl. m. a., pelenga dovedirea harniciei sale în specialitate, anumitu pe terenu chemiei theoretice și practice, au a-si tramite petitiunile la universitatea națiunii șasesci în Sibiiu (Transilvani'a), franco, pana în 15 Fauru 1873. Limb'a propunerii e germana. Se voru preferi inșe pe lenga egală harnicia acei competitori, cari posedu cunoscinti'a limbelor patriei: german'a, maghiar'a și roman'a.

Că terminu de a auspica officiulu e deflpta diu'a de prim'a Aprile 1873.

Sibiiu 14 Decembre 1872.

Din ședinti'a universitatii
națiunii șasesci.

Nr. 1103/pol.

1—3

Concursu.

Spre ocuparea următorilor posturi notariale cercuali și adeva:

1. Notariatulu Sinc'e vechi constatatoriu din comunele Sinc'a vechia, Ohaba, Siarcăitua și Sinc'a nouă, salariu anualu de 500 fl. v. a. cuartiru și localitati de cancel. libere în Sinc'a vechia solvindu-se din acestu salariu și unu vice notariu pentru comunitatea Sinc'a nouă, după cumu se va poté șivoi cu acăsta.

2. Notariatulu Persiani constatatoriu din comunele: Persiani, Gridu și Pareu cu salariu anuale de 400 fl. v. a. cuartiru liberu și localitati de cancel. în Persiani, se deschide prin acăsta concursu pana în 24 Ianuariu 1873, doritorii de a ocupa vre unulu din posturile mentionate voru avé a -și înainta la șubscrișulu officiu șuplicele timbrate și provideute cu atestatele de cualificațiune pana la tempulu determinatu.

Veneti'a inf. în 2 Ianuariu 1873.

Pretur'a Venetiana.

Iacobu Popenicieu
pretore.

Nr. 2159—1872.

1—3

Concursu.

Judele procesuale din tractulu Savadislei — comitatulu Turdii — aduce la cunoscintiã publică, cumca pentru notariatele cercuali: Turu, Petridulu Ungurescu, Micusiu, Ciuril'a și Savadisl'a, precumu și pentru șatiunile subnotariale: Banabicu și Sindu — prin acăsta deschide concursu.

De salariu ordinariu pentru notariulu cercuale afara de cuartiru liberu în natura șeau 50 fl. că bani de cuartiru și țienerea unu șervitoriu de cancelaria — s'a ștatoritu 400 fl. pe anu; ora pentru subnotariu afara de cuartiru liberu în natura șeau 50 fl. bani de cuartiru și țienerea unu șervitoriu de cancelaria: 200 pe anu.

Doritorii de a concurge pentru acăste șatiuni, pana în 15 Febr. c. n. a. c. 1883 au de asi șubșterne șuplicele șrșese cu man'a loru propria la judele procesuale din tractulu Savadislei — provideute prelenga alte cerinție legali și cu atestatu referitoriu la cualificațiunea receruta spre ducerea officiuulu notariale, primitu dela comisiunea esmisa de catra cottulu Turdii anumitu spre acestu scopu.

Turd'a 1 Ianuariu 1873.

Dionisiu Weress
jude cerc. în tract. Savadislei.

Cursorile

la bursa în 10 Ian. 1873 stă asiã:

	fl.	cr.	v. a.
Galbini imperatesci	—	—	—
Napoleoni	8	66 1/2	—
Augsburg	106	65	—
Londonu	108	65	—
Imprumutulu nationalu	66	65	—

Edițiunea: Cu tipariulu lui

IOANE GOTT și fiu HENRICU.

Redactoru responsabilu

IACOBU MURESIANU.